

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka lēmumā nav juridiski pietiekami pierādījumi tam, ka prasītāja piedalījās vienotā turpinātā pārkāpumā, jo lēmums ir balstīts uz nepareizu pamatojumu un nesniedz pietiekamus pierādījumus prasītājas dalībai pārkāpumā, pārkāpjot LESD 101. panta 1. punktu, Regulas 1/2003 2. pantu un nevainīguma prezumpciju.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, lēmumā piemērojot Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai 18. punktu, tiek pārkāptas minētās pamatnostādnes un netiek ievēroti samērīguma, vienlīdzīgas attieksmes un tiesiskās paļāvības aizsardzības principi, jo:
 - ar lēmumu bez objektīva pamatojuma netiek ievērotas Komisijas Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, vērtējot apakšzemes augstsprieduma elektrokabeļus un zemūdens augstsprieduma elektrokabeļus atsevišķi, lai piedēvētu prasītājai tirdzniecības apgrozījumu EEZ, un lēmumā netiek atbilstoši atspoguļota prasītājas loma pārkāpumā;
 - tas piešķir diskriminējošu priekšrocību ražotājiem (ieskaitot prasītāju), kuri ražo vienīgi apakšzemes augstsprieduma elektrokabeļus, un
 - tas nodrošina prasītājai nesamērīgu lielu apgrozījumu EEZ.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar lēmumu tiek pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. pants, Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai 20. punkts un samērīguma princips, jo tajā, nosakot prasītājas naudas soda apmēru, nav atbilstoši ņemts vērā pārkāpuma smagums, ciktāl netiek ņemts vērā sekojošais:
 - fakts, ka prasītāja ražoja tikai apakšzemes augstsprieduma elektrokabeļus;
 - fakts, ka prasītāja nebija informēta par to pārkāpuma daļu, kas attiecās uz zemūdens augstsprieduma elektrokabeļiem, un tās pārkāpuma daļas noteiktiem būtiskiem elementiem, kas attiecās uz apakšzemes augstsprieduma elektrokabeļiem, un
 - prasītājas konkurējošā darbošanās EEZ un eksporta teritorijās, un tas, ka prasītāja kavēja to aizliegtās vienošanās darbības jomu, kas attiecās uz apakšzemes augstsprieduma elektrokabeļiem.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ar lēmumu tiek pārkāpti samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principi, atsakoties piešķirt prasītājai samazinājumu vairāk par 11 % saskaņā ar atbildību mikstinošu apstākli.

Prasība, kas celta 2014. gada 16. jūnijā – Taihan Electric Wire/Komisija

(Lieta T-446/14)

(2014/C 282/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Taihan Electric Wire Co. Ltd* (Anyang-Si, Korejas Republika) (pārstāvji – R. Antonini un E. Monard, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2014. gada 2. aprīļa Lēmumu C(2014) 2139 par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru lietā AT.39610 – Elektrokabeļi (turpmāk tekstā – “lēmums”), ciktāl tas attiecas uz prasītāju;

- pakārtoti, samazināt prasītājam uzliktā naudas soda apmēru;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nevarēja uzskatīt, ka tai ir kompetence izvērtēt prasītājas rīcību un ka tā nepierādīja, ka prasītāja piedalījās pārkāpumā, par kuru tā var sodīt saskaņā ar LESD 101. pantu, jo tās apgalvotā pret konkurenci vērstā rīcība neattiecas uz EEZ tirgu un tās apgalvotā iesaistīšanās pret konkurenci vērstā rīcībā nevarēja ietekmēt ne ietekmēja tirdzniecību EEZ tirgū.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija kļūdaini balstījās uz pierādījumiem, kas bija iegūti, noteiktās sabiedrībās veicot kratīšanu, jo lēmumi veikt kratīšanu bija nelikumīgi.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nepareizi noteica apgalvotā pārkāpuma ilgumu, ciktāl runa bija par prasītāju, tādējādi pārkāpjot cita starpā *in dubio pro reo* un nediskriminācijas principus, un ka tā neiesniedza atbilstošus pierādījumus.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas izmantotā atšķirīgā pieeja attiecībā pret prasītāju un citām sabiedrībām, neskatoties uz lietas materiālos pieejamo pierādījumu līdzību, pārkāpj nediskriminācijas un samērīguma principus attiecībā pret prasītāju.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, nosakot prasītājam uzliedzamo naudas sodu, neievēroja nediskriminācijas principu, samērīguma principu, kāds tas ir paredzēts cita starpā LES 5. pantā, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. pantā, Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā, 23. panta 3. punktā, Pamatnostādnēs (tostarp to 18. un 37. punktā), un tiesiskās paļāvības principu.

Prasība, kas celta 2014. gada 16. jūnijā – *nkt cables* un *NKT Holding*/Komisija

(Lieta T-447/14)

(2014/C 282/61)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *nkt cables GmbH* (Ķelne, Vācija) un *NKT Holding A/S* (Brøndby, Dānija) (pārstāvji – M. Kofmann un B. Creve, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2014. gada 2. aprīļa Lēmumu C(2014) 2139 par procedūru saskaņā ar LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu lietā AT.39610 – Elektrokabeļi (turpmāk tekstā – “lēmums”);
- pakārtoti, daļēji atcelt lēmumu un būtiski samazināt prasītājam uzliktā naudas soda apmēru;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- veikt jebkādu citu pasākumu, ko Vispārējā tiesa uzskatītu par atbilstošu.